

תת"ע 5890/08/14 - מדינת ישראל נגד סוהר אבו סוילם

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5890-08-14 מדינת ישראל נ' סוהר אבו סוילם
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סוהר אבו סוילם

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ע"פ כתב האישום נהג הנאשם במשאית ביום 3.6.14 בשעה 10:30 בכביש 40, בק"מ 169, לכיוון באר שבע, עת עשה שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב. בהתאם לעמדת המדינה, נהג הנאשם כאשר ביד ימין אחז טלפון נייד והסתכל עליו תוך כדי נהיגה. בכך עבר הנאשם לטענת המאשימה עבירה על תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

במענה לכתב האישום, כפר הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

הנאשם טען כי בשום שלב של נהיגתו לא החזיק מכשיר טלפון בידיו.

מטעם התביעה העידו ע.ת/1 ליאור דמרי, מתנדב במשטרת ישראל, וכן ע.ת/2 נתנאל בן חמו, אף הוא מתנדב במשטרה, כמו כן הוגש ת/1 דוח התנועה הכולל את נסיבות האירוע, וכן הוגש ת/2 מזכר שערך ע.ת/2.

מטעם ההגנה העיד הנאשם להגנתו, וכן העיד מר אמיר אבו בלאל שנסע יחד עם הנאשם במשאית בזמן האירוע והיה עד להתרחשות האירועים. כמו כן הוגש מטעם ההגנה, נ/1, צילום של משאית מצידה השמאלי.

ראיות התביעה

בדוח הנסיבות שהוגש כת/1 נכתב:

"בזמן שנהגתי בניידת כחול לבן בכביש 40 לכיוון מערב (ב"ש) עקפתי משאית הבחנתי בנהג המשאית שאחז בטלפון נייד ביד ימין ומסתכל עליו בזמן נהיגה עצרתי את המשאית בצד הכביש בזהירות ולאחר שניגשתי אליו הסברתי לו את מהות העבירה ולאחר בדיקה במסוף... התברר שיש לו הרשעה בשנת 2012. עוד לציין שהמראות בצד ימין שלו שבורות".

בת/2 מזכר שערך המתנדב מר בן חמו נכתב:

עמוד 1

"בהיותי במשמרת בוקר עם המתנדב ליאור דמרי בניידת כחול לבן מ.ר. 23863 כאשר אני נתנאל בן חמו יושב ליד הנהג ליאור בהיותנו בנסיעה בכביש 40 לכיוון ב"ש ליד חברת החשמל ק"מ 169 הבחנתי בנהג המשאית המצויין בדו"ח המצורף אוחז בידו הימנית מכשיר סלולארי בזמן שהוא נוהג במשאית, ליאור סימן לנהג המשאית לעצור בצד הדרך במקום בטוח הנהג עצר בצד הדרך מאחורי הניידת ונרשם לו דו"ח כדין ע"י המתנדב ליאור דמרי".

"יש לציין כי היה מדובר ביום בהיר עם ראות תקינה".

ראיות ההגנה

הנאשם העיד להגנתו ואמר:

"אני עובד במפעל עוף עוז על משאית עד 15 טון. המשאית שצילמתי זו לא אותה המשאית בה נהגתי ביום האירוע אבל למפעל שלנו יש מעל 50 משאיות כאלה והם כולם מאותו סוג ואותו גודל ואני נהגתי במשאית שזהה למשאית שבצילום".

"אני עובד על קו דימונה, ירוחם, מצפה רמון. סיימתי את העבודה בדרך לכיוון באר שבע שגב שלום לכיוון המפעל, בין רמת חובב לבין חברת החשמל זיהיתי במרחק 300-400 מטר ניידת משטרה עומדת בשולי הכביש. זיהיתי אותה, עברתי אותה בערך פחות או יותר 400-500 מטר ופתאום אני מזהה ניידת משטרה מסוג ג'יפ לנד קרוזר עוקף אותי משמאל והשוטר סימן לי עם האצבע לעמוד בצד".

"עמדתי בצד, ירד השוטר וקודם כל לא אמר לי כלום, הגיע לשמשה של הרכב והתחיל לתפוס את הוישרים והתחיל להגיד לי אתה יודע שזה יבש ומקולקל אמרתי לו אתה שוטר ואתה יודע אתה מחליט. אז הוא הסתובב לצד של העוזר שהיה איתי ברכב בצד הימני ואז תפס את המראה ואמר שיש מראה שבורה, אמרתי לו בסדר יש לי אין בעיה מה אני יעשה. ואז הוא אמר לי אתה היית משחק בטלפון החזקת טלפון, לקח לי תעודה, אמרתי לו לא החזקתי טלפון בכלל ביד שלי, לא החזקתי הוא אמר לי אתה החזקת ואני אמרתי שלא החזקתי הסברתי לו שיש לי חבר שהוא החזיק טלפון והיה משחק בטלפון אבל לא אני. הוא יושב לידי מחזיק טלפון ומשחק משחקים לא ידעתי מה הוא עושה".

אז באתי לשוטר הוא ביקש תעודת זהות ורישיון נהיגה באתי אליו לשם והוא אמר שהוא רושם דו"ח שדיברתי בטלפון, שהייתי משחק בטלפון. אז הוא רשם את הדו"ח וממש הייתי בצד של האוטו של המשטרה.

ע.ה.2. אמיר אבו בלאל שנסע עם הנאשם במשאית בזמן האירוע העיד אף הוא:

אני עובד עם הנאשם ובאותו יום היינו חוזרים מירוחם ביציאה מירוחם הייתה ניידת עומדת של משטרה, עברנו אותה אחר כך 500 מטר משהו כזה הניידת כאילו באה אחרינו, הוא סימן לנו לעצור וברגע הזה אני הייתי משחק בטלפון, ראיתי שהבחור עצר, ירד בעל המשאית בהתחלה הוא הסתכל על השמשה אמר למה זה שבור אח"כ הוא בא למראה בצד שלי ואמר למה המראה שבורה, אחר כך הוא התחיל לדבר עם הבחור אני עצרתי אותך בגלל שדיברת בטלפון. הבחור אמר לו אני לא דיברתי בטלפון, שניהם הלכו לאוטו ואני נשארתי במשאית.

דין והכרעה

נקודת המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה האם כדברי המאשימה הנאשם אחז ביד ימין טלפון נייד והסתכל בו תוך כדי נהיגה? או שמא גרסת ההגנה היא הנכונה ולפיה הנאשם כלל לא אחז בטלפון נייד.

לאחר שמיעת עדויות התביעה והעדויות מטעם ההגנה, החלטתי להעדיף את גרסת ההגנה על פני התביעה.

התרשמתי מעדותו של הנאשם בפני כי מדובר בעדות כנה ואמיתית. התרשמתי היא כי הנאשם מסר את האמת כפי שהיא, גם בדברים שאינם נוחים מבחינתו, כך למשל הודה הנאשם כי המראה של המשאית הייתה שבורה, וכן הודה כי התבטא באופן חריג כלפי המתנדב לאחר קבלת הדו"ח.

זאת ועוד, מעדות ע.ת. 2 עולה כי הרגע בו ראו המתנדבים את הנאשם (לכאורה) מחזיק ביד ימין את הטלפון הנייד היה כאשר ניידת המשטרה הייתה בצמוד למשאית בנתיב הסמוך אל המשאית. עוד עולה מעדותו כי המשאית שהוצגה בצילום שהוגש מטעם ההגנה כנ/1 הינה משאית הדומה בצורתה וגודלה למשאית בה נהג הנאשם.

ניסיון החיים מלמד כי נוסע שנמצא ברכב שנע בצמוד למשאית בנתיב השמאלי אינו יכול לראות את החלק הימני של תא הנהג, או לפחות יתקשה מאד להבחין בפרטים באזור זה של הרכב. ההסבר שסיפק ע.ת/2 כי הואיל והניידת הינה מסוג ג'יפ הגבוה מרכב רגיל ולכן הייתה להם אפשרות לראות את הטלפון הנייד, אינה מתיישבת אף היא עם ההיגיון, שכן עדיין גובהה של המשאית בהכרח גדול ממקום מושבו של העד בג'יפ הלנד קרוזר.

המשאית שהוצגה לי בנ/1 אשר גם לדברי עדי ההגנה הינה משאית הדומה בצורתה ובגודלה למשאית בה נהג הנאשם בזמן האירוע, הינה משאית גבוהה, כאשר גם אם אניח כי היא נמוכה ביחס למשאיות אחרות, ואילו הניידת הינה גבוהה ביחס לרכב רגיל, עדיין מדובר בפער גבהים שאינו מאפשר לראות בביטחון האם נהג המשאית הוא האוחז בטלפון נייד או שמא המדובר באדם שלצדו האוחז בטלפון ביד שמאל. אדגיש כי ספק זה נוצר במיוחד כאשר המתנדבים טוענים כי הם ראו את הנאשם בזמן שהם עקפו את המשאית משמאל זאת כאשר הניידת הייתה צמודה למשאית.

בנוסף לכל האמור לעיל, מעדותו של ע.ת.1 עולה גם כי הוא אינו זוכר מה צבע הטלפון, ובאיזה סוג טלפון מדובר. מעדות עדי התביעה עולה המתנדבים לא ביקשו לראות את המכשיר עצמו עובר לעיכוב הנאשם בשטח, לא בדקו מקרוב שאכן מדובר בטלפון נייד, והסתפקו במה שלטענתם ראו בזמן הנסיעה והעקיפה של המשאית. למעשה, בשום שלב, לא ביקשו עדי התביעה לבדוק ולאמת כי אכן מדובר בטלפון נייד אותו הם ראו ולא בחפץ מסוג אחר.

במצב זה בו עדי התביעה לא בררו את מהות החפץ אותו הם לכאורה ראו מרחוק, וכאשר המדובר באירוע המתרחש כאשר פער גבהים בין הרכבים המקשה על זווית ראייה ברורה לרכב החשוד, וכאשר עדי התביעה לא יודעים לקבוע מהו סוג הטלפון, או צבעו, לא ניתן להסתמך לצורך הרשעה על התיאור הכללי כי הם ראו את הנאשם מחזיק בטלפון נייד, ונדרש לכל הפחות תיאור מפורט יותר ומזוית ברורה יותר של האירוע לצורך ההוכחה כי אכן המדובר היה בטלפון נייד או כי אכן היה זה הנאשם אשר החזיק חפץ בידו.

אני קובע כי נותר בליבי ספק ביחס לביצוע העבירה על ידי הנאשם בפרשה זו.

אשר על כן, מכל הנימוקים לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ה, 27 אפריל 2015, במעמד הצדדים